

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/46/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202368
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8218202368.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobkyne I. H., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v Y. Y., H. č. XX, právne zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom so sídlom v Košiciach, na ul. Mlynskej č. 28, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group so sídlom v Bratislave, na ul. Štefanovičovej č. 4, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom v Bratislave, na ul. Palárikovej č. 15, o náhradu škody s prísl., o odvolaniach žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 09.08.2022 č.k. 1C 47/2018-330, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.05.2017 do zaplatenia zo sumy 2.609,31 eur a od 23.09.2018 do zaplatenia zo sumy 16.815 eur.

Žalobkyni sa priznáva proti žalovanému náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 1C/47/2018-330 zo dňa 09.08.2022 rozhodol tak, že zastavil konanie v časti o zaplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 22.968 eur, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu za bolesť vo výške 2.609,31 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.05.2017 do zaplatenia, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 16.815 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 23.09.2018 do zaplatenia, zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 18.945 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 431,04 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Znalcovi z odboru zdravotníctva a farmácie - odvetvie psychiatria, sexuológia MUDr. G. Y., priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Znaleckej organizácii forensic.sk so sídlom H. T. 8, H. priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svedkovi MUDr. C. W., priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 12.12.2023 č. k. 5Co 53/2022-430 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie náhrady za stratu spoločenského uplatnenia v sume 22.968 eur a výroku o priznaní úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.05.2017 do zaplatenia sumy 2.609,31 eur a od 23.09.2018 do zaplatenia sumy 16.815 eur. Zmenil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.05.2017 do zaplatenia zo sumy 2.609,31 eur a od 23.09.2018 do zaplatenia zo sumy 16.815 eur tak, že v tejto časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho

konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

3. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie týkajúcim sa uplatnenia úroku z omeškania. Pri posudzovaní nároku žalobkyne na zaplatenie úroku z omeškania je potrebné vychádzať z ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v nadväznosti na splnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 tohto zákona. Žalovaný v trojmesačnej lehote od oznámenia žalobkyne o škodovej udalosti splnil oznámením podmienku v zmysle § 11 ods. 6 písm. a) a b) zákona č. 381/2001 Z.z., a to do troch mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrenie a poskytnúť poistné plnenie, prípadne poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov odmietnutia poskytnúť mu požadované plnenie. Žalovanému na základe uvedeného nevznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., nakoľko jeho povinnosť plniť vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, pričom do omeškania by sa žalovaný mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobkyni výšku priznanej náhrady škody.

4. V dôsledku dovolania podaného zo strany žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 22.10.2025 sp. zn. 9Cdo 90/2024 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12.12.2023 sp. zn. 5Co 53/2022 vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.05.2017 do zaplatenia zo sumy 2.609,31 eur a od 23.09.2018 do zaplatenia zo sumy 16.815 eur tak, že žalobu v tejto časti zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania, a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň zrušil aj uznesenie Okresného súdu Bardejov z 27. februára 2024 sp. zn. 1C 47/2018.

5. V preskúmvanej veci dovolateľka prípustnosť a dôvodnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) a § 431 ods. 1 C.s.p. vyvodila z toho, že odvolací súd výkladom ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. (týkajúcich sa uplatnených úrokov z omeškania) poprel účel a význam zákonného predpisu, čo je v rozpore s imperatívom vykonať ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z obsahu dovolania vyplýva námietka arbitrárnosti právneho posúdenia odvolacím súdom, majúc za to, že predmetným rozhodnutím bolo zasiahnuté do práva dovolateľky na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

6. Zásada iura novit curia („súd pozná právo“) neznamena len to, že súd pozná právo, ale aj to, že si je zároveň vedomý účinkov, ktoré právo v podobe, v ktorej ho súd aplikuje, vyvoláva vo vzťahu k procesnoprávnemu alebo hmotnoprávnemu postaveniu nositeľa práva na súdnu ochranu svojich práv (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 59/00 z 20. decembra 2001).

7. Všeobecné súdy v sporovom súdnom konaní nemajú poskytovať formálny či formalistický výklad a aplikáciu práva, ale majú poskytovať taký výklad a aplikáciu práva, ktorý je materiálnou ochranou zákonnosti, aby bola zabezpečená spravodlivá a účinná ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu (porovnaj čl. 2 ods. 1 Základných princípov C.s.p.). Civilné sporové konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie. K základným právam strany sporu, obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí i právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.05.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.06.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.03.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.08.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 04.05.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.06.2008), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti).

8. Za svojvôľu, ktorá má za následok porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky všeobecným súdom, treba považovať aj nerešpektovanie kogentnej normy a prílišný formalizmus pri výklade a aplikácii právnych noriem, ako aj prípady, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie nezdôvodnil buď vôbec alebo tak urobil celkom nedostatočne, prípadne ak ho založil na dôvodoch, ktoré v okolnostiach konkrétnej veci nemajú zjavne žiadnu relevanciu (pozri

uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 110/09 z 2. apríla 2009). Arbitrárnosť právneho posúdenia zakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C.s.p., lebo podľa judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie napĺňa ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“, ústavné kritériá vyplývajúce preň z ústavy a dohovoru. Z doterajšej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že aj arbitrárnosť právneho posúdenia vecí súdmi nižších inštancií môže odôvodňovať prípustnosť dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) C.s.p. (por. rozhodnutie sp. zn. 4Cdo/5,6/2019, 1Cdo/13/2022).

9. Z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyplýva, že výkladom omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. sa najvyšší súd (opakovane) zaoberal vo svojich skorších rozhodnutiach sp. zn. 1Cdo/225/2021 z 27.04.2022, sp. zn. 2Cdo/306/2021 z 25.04.2022, sp. zn. 4Cdo/99/2022 z 20.07.2022, sp. zn. 4Cdo/146/2022 zo 14.12.2022, sp. zn. 1Cdo/13/2022 z 28.02.2023 (o ktorých odvolací súd v čase svojho rozhodnutia mal mať vedomosť), v ktorých tam konajúce senáty dospeli k záveru, poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. Správnosť predmetného záveru pri zohľadnení systematickej a teleologickej metódy výkladu ustanovení § 11 ods. 6 až 8 Zákona o povinnom zmluvnom poistení potvrdil Ústavný súd SR už vo svojich skorších nálezoch, sp. zn. III. ÚS 214/2020 zo 14.10.2021 a sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo 14.10.2021, ktoré predchádzali spomínaným rozhodnutiam najvyššieho súdu.

10. Pri aplikácii vyššie uvedeného právneho názoru najvyššieho súdu (prezentovaného v zhora citovaných rozhodnutiach) na posudzovaný prípad dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je dôvodné. Odvolací súd vychádzal pri svojom právnom posúdení vzniku nároku na úroky z omeškania zo znenia ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. a ich výkladu, ktorý je v rozpore s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu ako aj ústavného súdu.

11. Tým, že odvolací súd zvolil výklad príslušných právnych noriem v rozpore s ich účelom a zmyslom, porušil právo dovolateľky na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

12. Keďže konanie bolo zaťažené vadou podľa § 420 písm. f) C.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti výroku týkajúceho sa úrokov z omeškania z čiastkových nárokov náhrady škody na zdraví (priznanej základnej náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia), ako aj súvisiaci výrok o náhrade trov odvolacieho konania a zároveň uznesenie Okresného súdu Bardejov z 27. februára 2024 sp. zn. 1C 47/2018 o výške trov konania.

13. Odvolaciemu súdu bolo ďalej uložené rozhodnúť o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

14. Po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.05.2017 do zaplatenia zo sumy 2.609,31 eur a od 23.09.2018 do zaplatenia zo sumy 16.815 eur a zistil, že v tejto časti odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

15. Pri rozhodovaní o tejto časti uplatneného nároku sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd viazaný právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 22.10.2025 vydanom vo veci 9Cdo 90/2024 si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

16. V súvislosti s odvolacími námietkami je potrebné poukázať na ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, vrátane inej ujmy poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

17. Z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyplýva, že výkladom omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. sa Najvyšší súd opakovane zaoberal vo svojich skorších rozhodnutiach sp. zn. 1Cdo 225/2021 z 27.04.2022, sp. zn. 2Cdo 306/2021 z 25.04.2022, sp. zn. 4Cdo 99/2022 z 20.07.2022, sp. zn. 4Cdo 146/2022 zo 14.12.2022, sp. zn. 1Cdo 13/2022 z 28.02.2023, sp. zn. 4Cdo 131/2022 z 22.02.2024, v ktorých tam konajúce senáty dospeli k záveru, podľa ktorého poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie 3 mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. Správnosť predmetného záveru pri zohľadnení systematickej a teleologickej metódy výkladu ust. § 11 ods. 6 až 8 Zákona o povinnom zmluvnom poistení potvrdil Ústavný súd Slovenskej republiky už vo svojich skorších Nálezoch sp. zn. III. ÚS 214/2020 zo 14.10.2021 a sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo 14.10.2021, ktoré predchádzali spomínaným rozhodnutiam Najvyššieho súdu.

18. V prejednávanej veci, ako to vyplýva z obsahu spisu, a to konkrétne z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 27.04.2017 (č.l. 9 spisu) k oznámeniu škodovej udalosti vo vzťahu k bolestnému došlo dňa 20.01.2017. Trojmesačná lehota vyplývajúca z ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. po pripočítaní 15 -dňovej lehoty na poskytnutie poistného plnenia v súlade s ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. uplynula dňa 05.05.2017. Dňom 06.05.2017 sa tak žalovaný dostal do omeškania s plnením náhrady za bolestné vo výške 2.609,31 eur.

19. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody z ublíženia na zdraví z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, tento bol vo vzťahu k žalovanému uplatnený podaním zo dňa 05.06.2018, doručeným mu dňa 07.06.2018 (č.l. 11 spisu). Posledný deň 3 -mesačnej a 15 -dňovej lehoty, ktoré vyplývajú z ust. § 11 ods. 6 a ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., pripadol na deň 22.09.2018 a teda dňom 23.09.2018 vzniklo žalobkyni právo požadovať od žalovaného popri istine v sume 16.815 eur uplatnenej z titulu náhrady za stratu spoločenského uplatnenia i úrok z omeškania z tejto čiastky.

20. Nakoľko súd prvej inštancie správne ustálil moment vzniku omeškania pri sume 2.609,31 eur na deň 06.05.2017 a pri sume 16.815 eur na deň 23.09.2018, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.05.2017 do zaplatenia zo sumy 2.609,31 eur a od 23.09.2018 do zaplatenia zo sumy 16.815 eur ako vecne správny potvrdil.

21. Zároveň v odvolacom a dovolacom konaní úspešnej žalobkyni bola priznaná proti žalovanému náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 a § 453 ods. 1, ods. 3 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

22. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).